

Bielsko Biała 29.03.2023r.

SKO. V 428/46/2023

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 29.03.2023r. w składzie orzekającym :

Przewodniczący : mgr Jarosław Pająk
Członek : mgr Magdalena Zarębska-Błyskal
Członek : mgr Magdalena Szymańska-Słonec

po rozpatrzeniu sprawy z odwołania **Pardi Sp. z o.o. ul. Morcinka 17 od decyzji Wójta Gminy Zebrzydowice z dnia 27.12.2022r. nr. PR.6220.13.7.2022**

w przedmiocie : odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia polegającego na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Niebezpiecznych (ITPON) o wydajności dobowej poniżej 10Mg/dobę odpadów niebezpiecznych.

działając na podstawie art.17, 18, 21 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. 2018, poz.570), art. 138 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 38 poz. 230 ze zm), art. 71, 80 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2022.poz.1029)

o r z e k a

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji

U Z A S A D N I E N I E

Zaskarżoną decyzją organ I instancji odmówił wydania decyzji środowiskowej dla inwestycji polegającej na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Niebezpiecznych (ITPON) o wydajności dobowej poniżej 10Mg/dobę odpadów niebezpiecznych.

W uzasadnieniu decyzji podniesiono, że działalność objęta wnioskiem jest niezgodna z planem zagospodarowania przestrzennego.

Podniesiono iż plan zagospodarowania przestrzennego gminy Zebrzydowice dopuszcza planowane przedsięwzięcie tylko w ramach przeznaczenia uzupełniającego i tylko wówczas gdy inwestycja nie powoduje przekroczenia wskaźnika zabudowy dla przeznaczenia uzupełniającego wynoszącego do 50%

powierzchni działki. W ocenie organu wskaźnik ten biorąc pod uwagę działalność już prowadzoną przez inwestora zostałby przekroczony w przypadku wydania zgody na inwestycję. Organ podkreślił w swojej decyzji, że działalność prowadzona przez wnioskodawcę to nie działalność produkcyjna lecz działalność polegająca na gospodarce odpadami- w planie zagospodarowania przestrzennego dopuszczona na przedmiotowym obszarze w ramach przeznaczenia uzupełniającego.

Odwołując się wnioskodawca podniósł, że decyzja narusza przepisy procesowe kodeksu postępowania administracyjnego jak i przepisy prawa materialnego tj. art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji..., art. 6 ust. 2 pkt. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, §28 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, art. 2, 8, 10, 11, 12, 14 ustawy prawo przedsiębiorców. W ocenie wnioskodawcy proces przetwarzania odpadów ma być jednocześnie procesem produkcji energii elektrycznej. Stąd też planowane przedsięwzięcie jest jednocześnie działalnością odpadową jak i produkcyjną wpisując się więc jednocześnie w przeznaczenie podstawowe MPZP jak i jego przeznaczenie uzupełniające.

Po rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze stwierdza, że argumenty strony są zasadne i postanowiło uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia stwierdzając, co następuje :

Zgodnie z obowiązującym brzmieniem art. 138 § 2 kpa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ odwoławczy powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Oznacza to, że orzeczenia kasatoryjne mają charakter wyjątkowy i nie mogą być podejmowane w innych sytuacjach niż wskazane w dyspozycji cyt przepisu. Decydującą przesłanką dla zastosowania art. 138 § 2 kpa jest wydanie decyzji I instancji z naruszeniem przepisów postępowania, przy czym - konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy musi mieć istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Mając na uwadze treść art. 7 kpa należy wskazać, że organy administracji publicznej obowiązane są zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej, podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy mając na względzie interes społeczny i słuszny interes strony. Zatem trafność rozstrzygnięcia w każdej indywidualnej sprawie wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia argumentów, które stanowiłyby podstawę do prawidłowego podjęcia konkretnego rozstrzygnięcia. Wydając decyzję organy są zobowiązane do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy tj. wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego zgodnie z przepisem art. 77 § 1 kpa oraz do uzasadnienia decyzji z zastosowaniem wymogów określonych w przepisie art. 107 § 3 kpa. Realizacja tego obowiązku obejmuje zatem

obowiązek przeprowadzenia postępowania dowodowego co do wszystkich okoliczności, z którymi przepisy wiążą określone skutki prawne, a następnie dokonanie wszechstronnej oceny zebranego materiału dowodowego – zgodnie z treścią art. 80 kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. Zgodnie natomiast z treścią art. 107 § 3 kpa uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie doszło ponownie do naruszenia skodyfikowanej w art. 7 kpa zasady dokonywania niezbędnych ustaleń tak, aby w sposób niebudzący wątpliwości wyjaśnić stan faktyczny sprawy i pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa.

Podkreślić należy iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań przewidzianych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, podlega rygorom przewidzianym w k.p.a. Może ona zatem zostać wydana dopiero po wszechstronnym i dokładnym wyjaśnieniu wszystkich istotnych okoliczności sprawy. W rozpatrywanej sprawie organ niedostatecznie uzasadnił powód, którym się kierował odmawiając wydania decyzji, do czego Kolegium odniesie się w dalszej części uzasadnienia.

Zgodnie z art. 71 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest przedsięwzięcie polegające na budowie Instalacji Termicznego Przekształcania Odpadów Niebezpiecznych (ITPON) o wydajności dobowej poniżej 10Mg/dobę odpadów niebezpiecznych. Należy zauważyć, że planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których zgodnie z **§ 2 ust. 1 pkt. 41** Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane i, dla których zgodnie z **§ 3 ust. 2 pkt 2** tego rozporządzenia może być wymagane.

W niniejszej sprawie organ odmówił wydania decyzji środowiskowej ze względu na niezgodność planowanej inwestycji z planem zagospodarowania przestrzennego gminy Zebrzydowice.

Organ wydając decyzję stwierdził iż plan zagospodarowania przestrzennego gminy Zebrzydowice dopuszcza planowane przedsięwzięcie tylko w ramach przeznaczenia uzupełniającego i tylko wówczas gdy inwestycja nie powoduje przekroczenia wskaźnika zabudowy dla przeznaczenia uzupełniającego wynoszącego do 50% powierzchni działki. W ocenie organu wskaźnik ten biorąc pod uwagę działalność już prowadzoną przez inwestora zostałyby przekroczony w przypadku wydania zgody na inwestycję. Organ podkreślił w swojej decyzji, że działalność prowadzona przez wnioskodawcę to nie działalność produkcyjna lecz działalność polegająca na gospodarce odpadami- w planie zagospodarowania przestrzennego dopuszczona na przedmiotowym obszarze w ramach przeznaczenia uzupełniającego.

Dla niniejszej sprawy istotna jest treść art. 80 ust. 2 omawianej ustawy. Zgodnie z tym przepisem właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Na organie wydającym decyzję środowiskowa spoczywa więc obowiązek dokonania analizy zgodności z planem zagospodarowania przestrzennego.

Według art. 80 ust. 2 ustawy podstawowym kryterium przesadzającym o możliwości wydania pozytywnej decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jest zgodność lokalizacji zamierzonego przedsięwzięcia z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego. Oznacza to, że podstawowym zagadnieniem podlegającym weryfikacji w postępowaniu o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jest zgodność z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego. Organ administracji w pierwszej kolejności powinien więc ustalić, czy dla danego obszaru został opracowany i obowiązuje plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty na podstawie przepisów o planowaniu przestrzennym (ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Jeżeli takie przepisy prawa miejscowego zostały przyjęte, to organ administracji jest związany wynikającymi z nich postanowieniami, które determinują treść decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych

Należy wskazać, iż przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się na terenie, dla którego zgodnie z zapisami uchwały nr XXXI/325/18 Rady Gminy Zebrzydowice 27 lutego 2018r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy ustala się przeznaczenie podstawowe : tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów oznaczone jako „P” . Jednocześnie jako przeznaczenie uzupełniające: zabudowa usługowa, tereny obsługi pojazdów samochodowych, dojazdy, parkingi, garaże, obiekty małej architektury, zieleń urządzona, **obiekty, budowle i sieci infrastruktury**

technicznej oraz gospodarowania odpadami i magazynowania odpadów na terenach o symbolach D4P i D5P za wyjątkiem kompostowania odpadów, elektrownie słoneczne o mocy poniżej 100kW.

Podnieść trzeba, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, a zatem podlega wykładni jak inne źródła prawa powszechnie obowiązującego. Przy wykładni treści planu co do przeznaczenia terenu konieczne jest tym samym sięgnięcie do dyrektyw wykładni, zgodnie z którymi znaczenie przepisu zależy nie tylko od jego językowego sformułowania, ale również od treści innych przepisów (kontekst systemowy) oraz całego szeregu wyznaczników pozajęzykowych, takich jak funkcje ocenianej regulacji prawnej.” (II OSK 2011/16- wyrok NSA z dnia 11.07.2018r.)

Dokonując wykładni zapisów planu z zestawieniem rodzaju planowanego przedsięwzięcia należy zauważyć, że przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa instalacji termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych, która zostanie zrealizowana w oparciu o technologię spalania, z kotłem odzyskowym wyposażonym w instalację do oczyszczania spalin z niezbędną infrastrukturą. Głównym celem instalacji będzie więc spalanie odpadów.

Skoro plan zagospodarowania przestrzennego wskazuje, że teren, na którym ma być realizowane przedsięwzięcie jest terenem obiektów produkcyjnych – przeznaczenie podstawowe to inwestycja nie jest zgodna z planem w zakresie głównego przeznaczenia terenu.

Kolegium nie podziela bowiem stanowisko inwestora, że inwestycja spełnia cechy obiektu produkcyjnego.

Przedmiotem planowanego przedsięwzięcia jak już powyżej podniesiono jest instalacja do przetwarzania odpadów niebezpiecznych. Z treści raportu oddziaływania na środowisko wynika, że produktem ubocznych przetwarzania będzie energia wykorzystywana na potrzeby zakładu.

W tym miejscu należy odnieść się do pojęcia „produkcja”.

Jako, że plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Zebrzydowice nie zawiera definicji tego pojęcia zgodnie z zasadami wykładni prawa należy sięgnąć do innych źródeł, które tą bądź zbliżoną definicję posiadają.

Zgodnie z wikipedią : Produkcja to **podstawowa** część działalności przedsiębiorstwa oznaczająca działalność człowieka przystosowującą zasoby przyrody do jego potrzeb. Wynikiem produkcji są produkty, energia lub pośrednio usługi, służące zaspokojeniu potrzeb ludzkich, co świadczy o zamożności kraju i poziomie stopy życiowej społeczeństwa. Produkcja stanowi **główną i najważniejszą działalność określonej jednostki produkcyjnej**, którą jest każde stanowisko robocze, gniazdo produkcyjne, oddział produkcyjny, wydział, zakład oraz samo przedsiębiorstwo. Działalność ta musi być odpowiednio sterowana i odbywać się w określonych warunkach techniczno-produkcyjnych i organizacyjnych.

Zgodzić się należy z argumentem odwołania, że Polska Klasyfikacja Działalności w sekcji D zawiera wytwarzanie energii elektrycznej jako jeden z rodzajów działalności jednak nie przesądza to iż działalność inwestora spełnia ustawowe przesłanki kwalifikujące do tego rodzaju działalności choćby dlatego, że produkcja energii elektrycznej nie jest podstawową częścią planowanego przedsięwzięcia. Jest nim bowiem spalanie odpadów niebezpiecznych, co wynika z raportu oddziaływania na środowisko zawartego w aktach sprawy.

W ocenie Kolegium akta sprawy wskazują, że planowana działalność wnioskodawcy polegać będzie na termicznym przekształcaniu odpadów niebezpiecznych, a wytwarzanie energii będzie jedynie produktem ubocznym. Tak przedstawiona działalność nie stanowi działalności produkcyjnej lecz jest to działalność związana z gospodarką odpadami.

Jednocześnie Kolegium podziela argumenty przedstawione w piśmie odwołującego z dnia 13.03.2023r. za linią orzecniczą sądów i także stoi na stanowisku, że działalność związana z gospodarowaniem odpadami może być prowadzona na terenach przeznaczonych w planie zagospodarowania przestrzennego na prowadzenie działalności produkcyjnej.

W rozpatrywanej sprawie plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Zebrzydowice także nie wyklucza takiej sytuacji lecz dopuszcza działalność z zakresu gospodarowania odpadami w ramach przeznaczenia uzupełniającego, a nie w ramach przeznaczenia podstawowego stawiając granice określone przez wysokość wskaźnika zabudowy: dla przeznaczenia podstawowego powyżej 50%, dla przeznaczenia uzupełniającego do 50% i dla powierzchni biologicznie czynnej 25%.

Podkreślić należy, że jeżeli odmowa wydania decyzji środowiskowej ma się opierać na niezgodności z planem zagospodarowania przestrzennego owa niezgodność musi być wykazana w sposób nie budzący wątpliwości, nie może ona wynikać tylko z ogólnikowego powołania się na lakoniczną w ocenie Kolegium analizę urbanistyczną.

Organ odwoławczy podziela pogląd odwołania, że planowane przedsięwzięcie może być zgodne z planem w zakresie jego przeznaczenia uzupełniającego.

Stąd też prowadząc ponownie postępowanie organ winien ustalić i wskazać (pomocne może być zwrócenie się do inwestora) powierzchnię zabudowy planowanej inwestycji w całości – nie tylko hali ale także infrastrukturę uzupełniającą niezbędną do funkcjonowania instalacji i następnie wskazać czy planowana przez inwestora inwestycja mieści się w dopuszczalnej powierzchni, a jeżeli ją przekracza to o jaką konkretnie wartość.

Uzasadnienie decyzji ma bowiem dostarczyć stronie informacji czym konkretnie kierował się organ decydując o nieprzyznaniu stronie konkretnego uprawnienia bądź nałożeniu obowiązku.

Uzasadniając konieczność wydania przez tutejszy organ odwoławczy w niniejszym postępowaniu decyzji kasacyjnej zauważyć należy, że zgodnie z art. 15 k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Z treści powyższego artykułu wywieść należy obowiązek organu odwoławczego do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Równocześnie zebrany materiał dowodowy musi być prawidłowy i zupełny, a więc musi umożliwiać wydanie merytorycznej decyzji, rozstrzygającej sprawę co do istoty. Procesowym przejawem zasady dwuinstancyjności są określone w art. 138 k.p.a. formy rozstrzygnięć, jakie mogą zapaść w postępowaniu odwoławczym. W szczególności podkreślenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 138 § 2 k.p.a., organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Uznać należy zatem, że możliwość wydania decyzji kasacyjnej przez organ II instancji została powiązana z takim naruszeniem przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na rozstrzygnięcie zawisłej sprawy. Chodzi więc o sytuacje, gdy zasada dwuinstancyjności postępowania wyłącza przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, gdyż jego zakres wskazuje, że w swej istocie organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające odnośnie kwestii mogących mieć bezpośredni wpływ na treść decyzji. W konsekwencji sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, a więc strona nie mogłaby kwestionować wyników postępowania wyjaśniającego w drodze odwołania. Organ odwoławczy, który z istoty rzeczy nie przeprowadza własnego, odrębnego postępowania dowodowego, za to może wyciągać z zebranego przez organ I instancji materiału zupełnie inne wnioski niż organ I instancji, zastępowałby w praktyce ten organ, pozbawiając stronę prawa podważania tych ustaleń w drodze zwyczajnego środka prawnego (por. W. Chróścielewski "Zmiany w zakresie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego i prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, które weszły w życie w 2011 r.", opubl. ZNSA rok VII nr 4 (37)/2011, str. 19).

Na gruncie art. 138 § 2 k.p.a. w orzecznictwie ugruntował się trafny - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego (mając na uwadze wyrok z dnia z dnia 12 września 2019 r. sygn. II GSK 933/19) - pogląd, że organ odwoławczy

nie może sam przeprowadzić postępowania wyjaśniającego odnośnie kwestii mogących mieć **bezpośredni wpływ** na treść decyzji i nie może wydać decyzji rozstrzygającej sprawę co do jej istoty. Zasadna jest - zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego - teza, że przyjęcie odmiennej koncepcji prowadzioby bowiem do sytuacji, w której sprawa byłaby rozstrzygana *de facto* w jednej instancji, co odbierałoby prawo strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy. W przypadku wad postępowania wyjaśniającego nie ma prawnej możliwości orzekania na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. (por. np. wyroki NSA: z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. II GSK 1952/12 oraz z dnia 13 czerwca 2017 r. sygn. II GSK 589/17).

Wprawdzie zasada dwuinstancyjności - wyrażona w art. 15 i art. 138 § 1 i 2 k.p.a. - nakazuje organowi odwoławczemu ponownie sprawę rozpoznać i rozstrzygnąć, i nie może on się ograniczać jedynie do oceny zasadności rozstrzygnięcia organu I instancji, jednakże podzielić należy pogląd, że organ odwoławczy musi wyważyć czy ewentualne uzupełnienie postępowania wyjaśniającego w oparciu o art. 136 k.p.a. nie będzie stanowiło naruszenia tej zasady (por. wyrok NSA z dnia 3 kwietnia 2019 r. sygn. II OSK 575/19).

Należy wskazać, że zastrzeżenia tutejszego organu odwoławczego w przedmiotowej sprawie dotyczą m.in. niedostatecznego uzasadnienia decyzji i braku oparcia się o konkretne dane pozwalające wskazać, że realizacja inwestycji nie jest zgodna z planem zagospodarowania przestrzennego nawet w ramach jego przeznaczenia uzupełniającego.

Z uwagi zatem na zakres tych uchybień należy uznać, że obowiązujące przepisy uniemożliwiają ich usunięcie w ramach dodatkowego, uzupełniającego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez organ II instancji. Zgodnie bowiem z przeważającą linią orzeczniczą sądów administracyjnych uzupełniające postępowanie wyjaśniające prowadzone na podstawie art. 136 k.p.a. nie może dotyczyć kwestii kluczowych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 września 2019 r. sygn. II OSK 2465/19; z dnia 7 stycznia 2009 r. sygn. akt I OSK 678/08), w szczególności gdy nie złożono do organu odwoławczego wniosku o przeprowadzenie takiego postępowania. W konsekwencji stwierdzić trzeba, że w rozpoznawanej sprawie zaistniały przesłanki do uchylenia decyzji organu I instancji, gdyż doszło do naruszenia przez ten organ przepisów postępowania, a do wyjaśnienia, z uwzględnieniem zasady dwuinstancyjności postępowania, pozostał istotny zakres sprawy.

W ocenie Kolegium stan prawny rozpatrywanej sprawy w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie, że planowana inwestycja jest niezgodna z planem zagospodarowania przestrzennego stąd też rozpatrując ponownie sprawę organ weźmie pod uwagę powyższe uwagi organu odwoławczego i wyda stosowną decyzję.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Od decyzji skarga nie przysługuje. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem tutejszego Kolegium. Wpis stały od sprzeciwu wynosi 100 zł. Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.)

Otrzymują :

01. Wójt Gminy Zebrzydowice + akta sprawy
02. Pardi Sp. Z o.o. ul. G. Morcinka 17; 43-417 Kaczyce
03. pozostałe strony przez obwieszczenie na podstawie art.49 kpa

Informacja dotycząca ochrony danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej. Informujemy również, że:

- *Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust.1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.*
- *W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).*
- *Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.*
- *Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wnioski do Administratora danych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.*
- *Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowią sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.*
- *Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.*
- *Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.*